

DIUMENGE DE LA PENTECOSTA
Homilia del P. Abat Josep M. Soler
31 de maig de 2009
Ga 5, 16-25

Arribem avui, germans i germanes, a la plenitud de la Pasqua. La mort i la resurrecció de Jesucrist, que celebràvem fa cinquanta dies, porten com a fruit el do de l'Esperit Sant que en la primera Pentecosta cristiana transformà els deixebles i que dona vida a l'Església també als nostres dies.

En la joia d'aquesta celebració, deixem que sigui la paraula de l'apòstol sant Pau, del qual commemorem enguany el bimil·lenari del seu naixement, que ens ajudi a penetrar alguns aspectes d'aquesta Pasqua granada. També el mestratge de l'Apòstol és un instrument de l'Esperit per guiar-nos *cap al coneixement de la veritat sencera*, de què ens parlava l'evangeli d'avui (Jo 16, 13).

Efectivament, a la segona lectura, hem llegit un fragment de la carta als cristians de Galàcia. Sant Pau hi parla de com *l'Esperit Sant i els impulsos terrenals lluiten* entre si. És un tema molt important i molt actual perquè fa referència a com l'Esperit ens allibera i ens ajuda a viure la llibertat enfront de tantes sol·licituds que ens volen captivar. Els batejats hem estat alliberats pel misteri pasqual de Jesucrist, però hem d'anar actualitzant i treballant cada dia aquesta llibertat. Ser lliure de tota mena d'esclavatge és un art, perquè trobem dintre nostre una altra tendència que ens impulsa cap a satisfer el nostre egoisme, i per tant, a fer-nos-en esclaus. Sant Pau parlava de no fer-nos esclaus dels *impulsos terrenals*.

La llista que en dona es pot reduir a quatre *impulsos* fonamentals: *la fornicació*, que perverteix l'amor humà; *la idolatria* i la màgia (o els *malefics*), que perverteixen el culte a Déu; les *divisions i els sectarismes* que perverteixen la convivència, i *l'embriaguesa i les orgies* amb la manca d'autocontrol que comporten i que degraden la persona. Res d'això és segons l'Esperit Sant. Tots aquests *impulsos* desvien la persona humana de la vocació que Déu li ha donat en cridar-la a l'existència. I tots són presents encara en el nostre món: les infidelitats i les ruptures familiars fruit de l'egoisme; la idolatria del diner, del poder, del cos, del sexe; els enfrontaments, la violència, la guerra, la manca de reconciliació; l'alcoholisme, la droga, la marginació, etc. Entre altres coses, comporten la deshumanització de la sexualitat, la frivolitat a l'hora de tractar amb criteris ideològics qüestions tan serioses com l'avortament, l'afany desmesurat de fer diners com a resposta a l'afany de consumisme que han dut a la crisi econòmica tan greu que patim.; etc. No pretenc fer un quadre exhaustiu, però sí que em sembla bo de fer entendre l'actualitat d'aquest ensenyament de l'Apòstol.

L'Esperit Sant i els impulsos terrenals lluiten entre si. Per això sant Pau ens ensenya a descobrir com arribar a la llibertat plena. Aquesta llibertat --ve a dir-- és impossible d'assolir a les soles forces humanes, encara que la desitgem vivament. Perquè l'ésser humà no es pot alliberar per si sol de la seva realitat feble i inclinada al mal i, per això, pecadora. Déu Pare, però, no l'abandona en aquesta situació; per mitjà de la pasqua de Jesucrist i del do de l'Esperit ofereix el camí per sortir-ne. Els cristians ho sabem: el camí cap a la llibertat consisteix a deixar-se portar per l'Esperit Sant, que ens ha estat donat amb profusió. Ell, present al nostre interior, ens inspira a actuar des de l'amor sense cedir als impulsos negatius i egoistes de les passions humanes. D'aquesta manera podem viure la llibertat que l'Evangeli, interioritzat per la gràcia del Crist i de l'Esperit, suscita en el nostre cor.

Efectivament, en la segona lectura, sant Pau contraposava a *les obres de la carn o impulsos terrenals, els fruits de l'Esperit*. Fonamentalment podríem parlar del fruit de l'Esperit perquè en cert sentit és únic. És l'*amor*. Els altres que enumera l'Apòstol hi fan tots referència. *El goig i la pau* són precisament els signes de viure en l'amor; i aquesta vida en l'amor al seu torn es manifesta per mitjà de *la paciència, de la bondat i de la fidelitat*. I, finalment, *la mansuetud i la sobrietat* són les condicions perquè aquest amor neixi i s'expandeixi a l'interior del creient. Tot per obra de l'Esperit.

L'Esperit Sant i els impulsos terrenals lluiten entre si. És la lluita interior del creient vers la plena llibertat espiritual. Una lluita que no fa sol. La fa ajudat per la força de l'Esperit que ens uneix al Crist crucificat i victoriós de la mort i del pecat. Perquè la llibertat cristiana és un procés d'alliberament interior cap a l'amor perfecte. Sant Pau en parlava en termes de clavar *a la creu totes les passions i els desig terrenals*. No ens hem de sorprendre, doncs, de trobar dificultats en el més íntim de nosaltres mateixos, allí on neixen els nostres volers i les nostres opcions. Ni ens hem de sorprendre de trobar-les, les dificultats, en el clima social que ens envolta, i que tot sovint ens proposa de *satisfer els impulsos terrenals* de les passions, ni que després continuïn deixant en la buidor més pregona. Afrontar aquestes dificultats, que de vegades són autèntiques temptacions, forma part del combat de la fe, del combat per la fidelitat. Forma part de la nostra identificació amb Jesucrist clavat a la creu i vencedor del mal.

Els qui hem estat incorporats a ell pels sagraments pasquals, hem experimentat ja *que l'Esperit ens dóna la vida*. En aquesta Pentecosta, doncs, per la gràcia d'aquesta Eucaristia, renovem la decisió de deixar-nos *guiar per l'Esperit*. Així creixeran en nosaltres *l'amor, la joia, la pau*, la llibertat. Així contribuirem a transfigurar el món.